

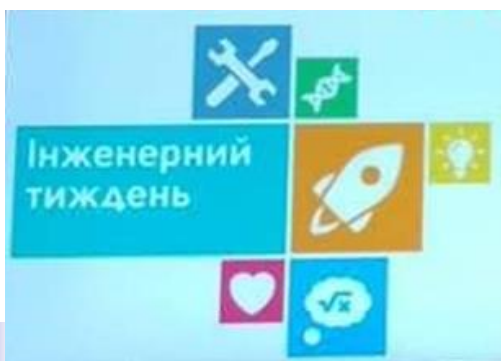

Інформаційний вісник № 5, 6

*Січень - Лютий
2021*

Події, які відбулися в гімназії

Інженерний тиждень – проєкт для учнів молодших, середніх та старших класів, покликаний зацікавити учнів наукою і дати їм поштовх до розвитку власного інженерного потенціалу.

Інженерний тиждень 2021. Стартував! Слобожанська гімназії № 2 вперше долучилися до даної ініціативи. Учні захопилися виконанням проєктів. Захист робіт:

"Штучний сніг",
"Фільтр для води",
"Модель легенів",
"Рука – маніпулятор",
"Маракаси".

"Інженерний тиждень" – це можливість на один тиждень перетворити власні заняття на мейкерські та дослідницькі проєкти, щоб зацікавити дітей наукою і дати їм поштовх до розвитку власного інженерного потенціалу.

Інженерія – це бульбашки у шоколаді та американські гірки, лікування складних хвороб, підкорення космосу – процес, під час якого теоретична наука набуває практичного застосування. Саме інженерія робить наше життя таким, як воно є.

На фото: учні 9-А класу

12 лютого до Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав учениці 11-Б класу Корсун Єлизавета та Кануннікова Надія разом з педагогом-організатором Кононенко Л.В. підготували та провели виховний захід для учнів 5-х класів «Афганістан – то біль і смуток, чисте обірване життя».

В кінці заходу учні відвідали шкільний музей, де познайомилися зі стендом, на якому була інформація про Лустова В.О., випускника нашої гімназії та вчителя фізики Вовка Ю.М. – учасників афганської війни.

Змагання та конкурси

Учениці нашої гімназії Доценко Карина (8-Б), Горбенко Олена (9-А) та Штефан Єлизавета (11-Б) взяли участь в обласній виставці малюнків «Мій біль – Афганістан», присвяченій Дню вшанування учасників бойових дій на території інших держав.

Малюнок Горбенко Олени

Малюнок Доценко Карини

Малюнок Штефан Єлизавети

18 – 19 лютого для учнів 9-х класів був проведений **«Марафон ерудитів»**

18.02. учениці 11-Б класу Кануннікова Надія та голова учнівського самоврядування Корсун Єлизавета разом з педагогом-організатором Кононенко Л.В. провели відбірковий тур інтелектуальних ігор серед учнів 9-А та 9-Б класів. Наступного дня команди, які перемогли, зустрілися в двобійі. Перемогу одержали учні 9-А.

Підрахунки у грі вело журі у складі: завідуючої шкільною бібліотекою Геращенко Л.О. та вчителя історії Куліш Ю.А.

Найактивніший учасник 9-Б класу, капітан команди Парасочка Євгеній.

До складу команди переможців увійшли учні 9-А класу:
Нащанський Ілля,
Назаренко Влада,
Коваленко Катерина,
Багацький Артем,
Пономаренко Микита,
Литвинов Єгор,
Євтюхін Анатолій

Святкуємо разом з Україною

1 січня – Новий рік
7 січня – Різдво Христове
14 січня – Старий Новий рік
19 січня – Водохреще
22 січня – День Соборності України
9 лютого – День Безпечного Інтернету
14 лютого – День Святого Валентина
14 лютого – Міжнародний день дарування книг
21 лютого – Міжнародний день рідної мови

2021 рік буде роком Білого Металевого Бика. Китайці вірять, що тварина передає свої відмітні ознаки року, в який вона править. Знак гороскопу Бик володіє такими якостями, як рішучість, твердість, традиційність і працьовитість. Стихія Металу наділяє його залізною волею, а білий колір – упевненістю в собі.

Згідно зі східним календарем рік Бика розпочнеться 12 лютого 2021 року і закінчиться 30 січня 2022 року.

Як зустрічати Новий Рік 2021

Зустрічати рік Бика найкраще вдома, в колі рідних і коханих людей. Галасливі вечірки і дискотеки Бику не до душі. На стіл найкраще подавати страви з овочів, м'ясо з картоплею, звичні новорічні салати, соління і консервацію. Для напою оберіть компот, морс, натуральний сік. Уникайте телятини і яловичини, оскільки це може образити Бика. Краще використовуйте інші види м'яса.

7 січня – Різдво Христове

Різдво Христове – це найважливіше свято для всіх християн, присвячене народженню Ісуса Христа від Діви Марії. Різдвяні свята починаються зі Святвечора 6 січня і закінчуються Хрещенням Господнім. Після Святвечора вночі діти колядують по сусідніх будинках, а дорослі приходять вшанувати народження Ісуса у плоті на церковному богослужінні.

Вечір Різдвяний тихенько ступає,
Кожного зірка вечірня віпає.
Щастя у серце всім подарує,
Дзвіночок добра на віконці чарує.
Янгол різдвяний хай вас поцілує,
Кожного чує, від горя вартує.
В серці у кожного свічку добра
Хай береже, щоб не згасла вона.

Вже стало традицією Слобожанського селищного голови Діхтяря Д.М. запрошувати дітей колядувати та щедрувати. Ось і цього року 6 січня до Слобожанської селищної ради завітали вихованці Зразкового ансамблю народних інструментів "ВЕСНЯНОЧКА" (худ. керівник Т.О. Шабанова), одягнені в українські костюми із атрибутом Різдвяного обряду – Зіркою. Діти прийшли зі щедрівками, українськими піснями, грали на народних інструментах та висловлювали побажання здоров'я і добра своїм слухачам. Звісно, з порожніми руками діти не пішли з селищної ради. За гарні щедрівки Слобожанський селищний голова Дмитро Діхтяр вручив дітям коробку солодощів та фруктів, побажавши юним музикантам творчого розвитку та наснаги. Присутні отримали позитивні емоції від дитячого виступу. Таким щедрувальникам раді були всі!

Наступного дня, вже у саме свято Різдва Христового, ансамбль «Весняночка» з дружнім візитом зі своєю різдвяною програмою завітав до Христо-Воздвиженського храму, що в селі Лиман. Діти проспівали колядки, зробили фото напам'ять і поставили свічечки за здоров'я своїх рідних та близьких.

Святковий різдвяний настрій та теплі зустрічі залишаться у спогадах кожного учасника назавжди.

Зі Старим Новим роком!

З **13** на **14 січня** українці та ще низка країн святкують Старий новий рік. У цей день за старим стилем настає 1 січня. З 1918 року в Україні в побуті використовується новий Григоріанський календар, проте церква відмовилася здійснювати перехід і все ще відзначає всі свята за юліанським календарем. Стара дата Нового року запам'яталася українцям, і багато сімей відзначають Новий рік двічі. У цей день заведено накривати багатий стіл і щедрувати по сусідніх будинках. А вранці 14 січня хлопчики і чоловіки посівають будинки зерном і співають засівалки з побажанням щастя.

Сію, сію, посіваю,
З Новим роком всіх вітаю!
Щоб щасливо вам жилося,
Щоб задумане збулося,
Щоб ніколи не хворіли,
Щоб нічого не боліло,
Щоб у праці все горіло
Та й в кишені шелестіло!
Щоб, як квіти ви цвіли
Та сто років прожили!

Водохреще

Щорічно **19 січня** відзначається велике церковне свято, присвячене Хрещенню Господньому. Цього дня люди згадують хрещення Ісуса Христа в річці Йордан. Свято Водохрещі відоме своїми цікавими традиціями, головною з яких є купання в річці або озері з освяченою водою.

Купання на Водохреще принесе користь лише тоді, якщо дотримуватись правил безпеки. Пірнати у воду строго заборонено літнім людям, дітям до 6 років та людям з хронічними хворобами. Пірнати в воду слід в офіційно облаштованих місцях під наглядом медиків та рятувальників. Проводити в воді потрібно не більше 10 секунд.

22 січня Україна святкувала
День Соборності.

Цього дня в 1919 році
відбулося об'єднання
Української Народної
Республіки і Західно-
Української Народної
Республіки в одну державу.

З метою виховання в підростаючого покоління глибокої поваги та любові до Батьківщини, людської гідності, формування національної свідомості школярів, виховання у них почуття патріотизму та з нагоди відзначення Дня Соборності України, в нашій гімназії було організовано та проведено ряд заходів: оформлена тематична виставка в бібліотеці «Тебе, Україно, вітаю!», конкурс малюнків «З любов'ю в серці», відеопривітання до Дня Соборності України «Любись Україну, бо вона в нас одна», інформаційні хвилинки на уроках історії.

День Соборності – це нагадування про те, що сила нашої держави – в єдності українських земель.

*Соборна Україна нині незалежна,
Як квітка синьо-жовта розцвіла.
І не згубилася людська любов безмежна
До України-неньки і її буття,
Що упродовж віків нам мрію дарувала
Й насагу іти до вільного життя.
Україно, соборна державо,
Сонценосна колиско моя!*

Найактивнішими учасниками конкурсу малюнків були учні 5-Б та 4-Б класів, а саме: Дмитрієнко Т., Трощій М., Мінько Є., Яковенко Н. (кл. керівник Лисенко Вікторія Володимирівна); Бовкун А., Велика М., Ващенко М., Кінаш А., Куш В., Дерев'янка К., Миргородський Д., Безценна А., Євдокімова К., Воронцова З., Зінов'єв М., Левчун Д., Волошин Д., Петрушина М., Сорокіна П., Пилипенко А., Сєдова А., Лисак Д., Пухач М., Михно І., Шумський Д., Колеснік Д., Михно І., Бондарцов Д. (кл. керівник Кузьміна Алла Миколаївна).

На фото Кінаш Анастасія
учениця 4-Б класу під час
читання вірша Лесі
Українки «Усе моє – все
зветься Україна».

На фото учні гімназії
вітають з Днем Соборності.

З метою формування у підростаючого покоління активної громадянської позиції, виховання патріотичних почуттів і любові до рідного краю, Комунальний заклад «Харківська обласна станція юних туристів» Харківської обласної ради проводила **конкурс відеопривітань до Дня Соборності України**.

До участі у конкурсі запрошувалися учні та вихованці закладів освіти Харківської області віком від 8 до 14 років.

Від нашої гімназії участь у конкурсі взяла учениця 8-Б класу **Тихенко Ксенія**. Вона вже вдруге бере участь у конкурсах, де потрібно створити аматорські відеоролики. Так, у грудні Ксенія зняла відеоролик для районного соціального проєкту **«Жити разом – змінювати світ»**. А в листопаді знялася у соціальному відеоролику **«Безпека на дорозі»**.

9 – лютого День Безпечного Інтернету

«Мені здається, що про сучасний світ дуже важливо зрозуміти одну річ: велике розмаїття інформації не гарантує її достовірності».

Річард Гір

Інформація завжди відігравала в житті людства дуже важливу роль. Проте з середини 20 століття в результаті соціального прогресу і бурхливого розвитку науки і техніки роль інформації незмірно зросла. Крім того, відбувається лавиноподібне наростання маси різноманітної інформації, яка отримала назву "інформаційного вибуху".

Сьогодні світом рухає інформація. Процес передачі інформації помітно прискорився, оскільки середина 20 століття принесла людині безліч нових технологій, за допомогою яких транслювати інформацію можна в онлайн-режимі в дуже великих обсягах і буквально в будь-яку точку планети та навіть за її межі. Говорять, що за останні 30 років людством створено стільки ж інформації, скільки за три попередніх тисячоліття.

День Безпечного Інтернету відзначається на другий день другого тижня другого місяця щорічно. Цього року цей день припав на 9 лютого. У світі відзначається День безпечного Інтернету (Safer Internet Day) під гаслом "Разом для найкращого Інтернету".

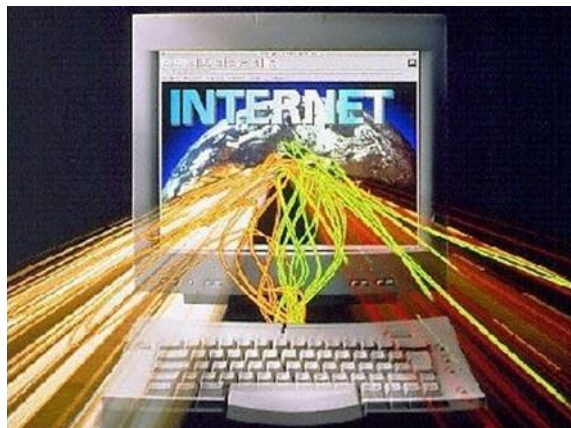
Тисячі людей в усьому світі об'єднуються та беруть участь у різних заходах заради просування ідеї відповідального використання онлайн-технологій та мобільних приладів, особливо дітьми та молоддю.

Ідея онлайн-безпеки еволюціонувала останні роки, змінюючи фокус від створення «безпечного» Інтернету до створення «кращого» Інтернету.

День безпечного Інтернету (Safe Internet Day) організовано мережами Insafe та INHOPE за підтримки Європейської комісії для просування ідеї відповідального використання онлайн-технологій та мобільних приладів, особливо, дітьми та молоддю.

В Україні також в цей день у закладах освіти, бібліотеках, дитячих та молодіжних клубах, громадських та бізнес-організаціях, в медіа та на сторінках соціальних мереж діти та дорослі обговорюють питання безпечної поведінки в Інтернеті, потенційних загроз, випадки порушення прав дитини та механізми їх захисту.

Метою Дня безпеки в Інтернеті є поширення знань про безпечне, відповідальне і позитивне використання цифрових технологій для дітей та молоді. В Слобожанській гімназії №2 в цей день було проведено цілий ряд заходів для учнів.

Молодші школярі, учні 1 та 2 класів, подивилися мультфільм «Фіксики. Інтернет». Після перегляду діти відповідали на поставлені запитання, розповідали цікаві історії, пов'язані з використанням Інтернету.

Для старших учнів молодшої школи проводився урок-подорож, під час якого діти виконували завдання, інтерактивні вправи, дивилися відео, мультфільми – усе про безпечний Інтернет.

Учні 6 – 7 класів брали участь в грі «Безпечна подорож до країни Інтернет». Після закінчення гри-подорожі учасники визначили негативний вплив мережі на підростаюче покоління, а також пригадали пам'ятку про «Неприємності в мережі та як їх уникнути».

Для учнів 8 – 9 класів була проведена інформаційна бесіда «Неприємності в мережі Інтернет». Наголошувалося на позитивному та корисному використанні інформаційних технологій.

Учні старших класів визначали шляхи попередження негативного впливу роботи в Інтернеті, ознайомилися з інформацією щодо безпечного використання сайтів для підлітків.

Всем любящим и любимым

*У сей истории путь длинный.
Давно то было. Древний Рим.
Рука Святого Валентина
Любовь тайком несла двоим.*

*От отношения влюблённых
Обрядом в церкви освящал.
Переступив черту закона,
Сам от доноса пострадал
Хотя февральскою порою
Духовный пастырь был казнён,
Навеки имя золотое
Осталось средь святых имён.*

*Когда последние снежинки,
Кружа, рисуют миражи,
Мы посылаем Валентинки
Тем, чьей любовью дорожим!*

На фото учні 3-А та 1-В класів (кл. керівники
Сімон О.Л. та Москаленко В.А.)

14 лютого — Міжнародний день дарування книг

14 лютого – День закоханих та День книгодарування. Цей день дарує ще один привід нагадати про свої почуття. Також він особливий тим, що створений для популяризації читання, як серед малечі, так і серед дорослих, щоб люди розвивалися та духовно збагачувалися. Традиційно у цей день люди обмінюються книгами: дарують їх один одному, чи навіть перехожим, залишають у поштових скриньках, в книгарнях, бібліотеках. Головне – подарувати з книгою тепло, ніжність, увагу. Інколи людям не вистачає слів, щоб висловити ці всі почуття, а книга може сказати набагато більше, ніж валентинка. Чому б і ні? А ще це гарний привід змотивувати до читання.

У нашу шкільну бібліотеку діти теж подарували книги. Найактивнішими були учні 1-В та 3-А класів.

На фото – Дериглазова Єлизавета (3-А) та Селегей Аліса (1-В).

Це свято має досить нетривалу історію. Його поява пов'язана з ініціативою міжнародних благодійних організацій, які вирішили об'єднати під гаслами доброти всіх людей планети – незалежно від їх громадянства, віросповідання та національної приналежності.

«Доброта – це те, що може побачити сліпий і почути глухий».

Марк Твен

Історія свята

21 лютого представники всіх націй і народностей світу відзначають Міжнародний День рідної мови. Це свято відзначали вже у 2000 році. Воно було започатковано у листопаді 1999 року на тридцятій сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО у Парижі. Про «підтримку мовного та культурного різноманіття та багатомовності» – звучало у заголовку документа. Міжнародне свято рідної мови має сприяти захисту мови як культурної спадщини кожної окремої національності, кожної народності на нашій планеті.

В Україні це свято відзначають з 2002 року, коли для зміцнення державотворчої функції української мови та сприяння вільному розвитку і використанню інших мов національних меншин України було видане розпорядження «Про відзначення Міжнародного дня рідної мови». Відтоді це свято стало ще одним днем пошанування рідної мови в кожному освітньому закладі, у бібліотеках, культурних центрах, просвітницьких організаціях.

Цікаві факти про рідну мову

За різними даними, українська мова займає 25 або 32 місце за кількістю носіїв серед найпоширеніших мов у світі. Для 36 – 37,5 мільйонів осіб українська мова є рідною. Загалом у світі 41 – 45 мільйонів осіб володіють українською.

Яку мову вважають рідною громадяни України?

Які мови найближчі до української за лексичним запасом?

Знаменні та пам'ятні дати

27 січня – Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту

29 січня – День Героїв Крут

15 лютого – День вшанування учасників бойових дій на території інших держав.

20 лютого – День Героїв Небесної Сотні

«Ми тільки чули кулеметні черги через різні проміжки: та-та-та, та-та... Два роки з дня в день я чув, і це стоїть у моїх вухах сьогодні. Під кінець над яром піднявся важкий, масний дим. Він ішов звідти тижнів три».

Анатолій Кузнєцов. «Бабин Яр»

«Євреїв все ведуть без кінця. Люди ховають їх, але німці їх знаходять і забирають. І до цього часу чути стрілянину в Бабиному Яру».

Ірина Хорошунова. «Перший рік війни»

27 січня у різних країнах світу вшановують пам'ять жертв Голокосту. Українці згадують загиблих в Бабиному Яру.

Це страшне і нелюдське явище, яке відбувалося в період 1933-1945-х років і що отримало назву – **Голокост**, що призвело до умисного винищення практично однієї третини євреїв, а також незліченної кількості представників інших нацменшин, породжене ненавистю і фанатизмом, затягим расизмом і принизливими забобонами, які панували тоді в фашистській Німеччині – **НЕ ПОВИННО ПОВТОРИТИСЯ!**

Офіційно визнано, що до 6 мільйонів євреїв було вбито протягом Голокосту, з них від 2,2 до 2,5 мільйони на території колишнього Радянського Союзу, значною мірою в Україні. Як відомо, одразу після окупації України нацисти розгорнули широку мережу гетто (найбільшим було Львівське), а згодом

почали масово розстрілювати єврейське населення. Одним з найбільших і найвідоміших були розстріли у Бабиному Яру в Києві.

Справжні і майбутні покоління не повинні забувати уроків наших загальнолюдських і настільки трагічних катастроф, інакше може виникнути дуже високий ризик повторення подібних моментів у майбутньому.

У цей день, День скорботи і пам'яті, ми приєднуємося до загальної печалі і прагнемо співчувати всьому цьому болю та втраті, ім'я якої – Голокост. Будемо пам'ятати.

ПАМ'ЯТАЙ

ПРО

КРУТИ

29 січня українці вшановують події кінця січня 1918 року, коли юні захисники Української Народної Республіки власною кров'ю вписали нову героїчну сторінку в історію українського визвольного руху – бій під Крутами.

У 1918 році на залізничній станції Крути в Чернігівській області близько 300 студентів вступили в бій з шеститисячною армією більшовиків під командуванням Михайла Муравйова. У нерівній битві багато студентів були вбиті. Вони зазнали поразки, але їх героїчний вчинок став прикладом мужності для багатьох українців.

Бій під Крутами - історія конфлікту

У грудні 1917 року Раднарком СРСР зажадав від Української Центральної Ради легалізувати військові загони більшовиків в Україні. У разі відмови буде оголошена війна. УЦР проігнорувала вимоги і випустила універсал, який проголошував незалежність Української Народної Республіки. Це стало початком війни з більшовицькою Росією.

У той час з Харкова відправили великий більшовицький загін для захоплення західних українських земель. Коли більшовики захопили Харківську, Катеринославську та Полтавську губернії, вони мали дістатися до Києва залізницею. 6-тисячну армію під командуванням Михайла Муравйова відправили в наступ на Київ. Для протистояння їм прислали загін з близько 300 студентів київських університетів, а також козацький загін і офіцерів. Більшовики зустрілися зі студентським загonom на залізничній станції Крути в Чернігівській області. У битві полонили 27 студентів і пізніше розстріляли. За сучасними оцінками, всього в битві загинуло близько 70-100 героїв. Українські захисники зазнали поразки, але зуміли затримати наступ військ Муравйова на Київ.

Учасників бою під Крутами поховали в Києві на Аскольдовій могилі. Про бій під Крутами довго не згадували. Лише в роки здобуття незалежності в Україні заговорили про подвиг студентів. 29 січня 1991 року пройшов невеликий громадський мітинг студентського союзу. На державному рівні пам'ять героїв битви почали шанувати з 2004 року. У 2006 році на місці подій відкрили Меморіал пам'яті Героїв Крут. У Меморіальному комплексі є каплиця і озеро у формі хреста. А у 2012 був встановлений пам'ятник героям на місці їх поховання на Аскольдовій могилі. У 2020 році пам'ятник відвідав Володимир Зеленський і вшанував мужність загиблих юнаків.

До 80-річчя подій під Крутами Нацбанк України випустив ювілейну одногривневу монету. Також проводяться народні віче та реконструкції бою під Крутами. У різних містах України проводяться ходи на честь пам'яті героїв.

Щорічно 15 лютого в Україні відзначають День вшанування учасників бойових дій на території інших держав. Ця пам'ятна дата приурочена до виведення радянських військ з Афганістану у 1989 році.

Афганська війна (1979-1989) була останньою з великих імперських авантур Радянського Союзу та стала однією з вагомих причин його краху.

15 лютого 1989 року останній радянський солдат залишив афганську землю — війна була програна.

За десять років неоголошеної війни на поле бою було відправлено більше 160 тисяч українців — кожен 4-й з 600-тисячної армії.

Згідно зі статистикою, в Афганістані загинули близько 15 тисяч вояків, із них майже 4 тисячі українців. 72 українських воїни зникли безвісти. Майже 3 тисячі матерів втратили своїх синів, півтисячі жінок стали вдовами, 711 дітей — сиротами.

Більше 8-ми тисяч українців отримали поранення, 6 тисяч залишилися інвалідами. Це страшна ціна, яку заплатила Україна за імперські амбіції Кремля.

На сьогодні в Україні — близько 150 тисяч ветеранів Афганістану. Мало хто з них сподівався, що за 25 років життя на мирній Батьківщині їм ще доведеться на власній землі воювати з завойовником і окупантом — РФ.

Крім афганців цього дня вшановують і інших військових, які брали участь у різних війнах в часи СРСР та незалежної України. У період незалежності в миротворчих операціях за межами країни загинуло 49 військових.

З самого початку війни на сході України тисячі афганців та ветеранів інших війн добровільно виступили на захист рідної землі від російських загарбників, багато з них, на жаль, загинуло.

У цей скорботний день Україна схиляє голову перед своїми синами, що воювали та загинули в 16-ти країнах світу.

20 лютого в Україні щорічно відзначають **День Героїв Небесної Сотні** згідно з Указом Президента від 11 лютого 2015 року “Про вшанування подвигу учасників Революції Гідності та увічнення пам’яті Героїв Небесної Сотні”.

Цього дня вшановуємо пам’ять про тих громадян, завдяки яким змінено перебіг історії нашої держави. Більшість із них віддали своє життя під час подій Революції Гідності (листопад 2013 року – лютий 2014 року), інші загинули пізніше – у березні та квітні 2014 року, захищаючи ідеали демократії, обстоюючи права та свободи людини, європейське майбутнє України.

Сьогодні, в умовах війни на сході України, маємо частіше згадувати доленосні події, які стали символом боротьби за свободу та гідність. Майдан перестав бути назвою місцевості. Він став символ Свободи. Саме тому Революцію Гідності, як і протестний рух 2004 року, і Революцію на граніті, можна вважати продовженням Української революції, визвольних змагань часів Другої світової війни.

Революція Гідності стала наймасштабнішим протестом у новітній історії України, боротьбою українських громадян за свої права і демократичний європейський вибір.

Герої Небесної Сотні – уособлення людської, громадянської та національної відваги й самовідданості.

Героями Небесної Сотні стали 107 загиблих. Вони різні за віком, статтю, освітою, з різних куточків України та з-за кордону. Серед них були успішні підприємці й пенсіонери. Найстаршому – Іванові Наконечному – виповнилося 82 роки, а наймолодшому – Назарієві Войтовичу – лише 17.

Євромайдан увійшов в історію України як символ і взірць жертвості, патріотизму та героїзму. Він укотре підтвердив те, що у найкритичніші та найважливіші періоди нашої історії знайдуться герої, ладні пожертвувати власним життям заради майбутнього України як незалежної демократичної держави. Саме на 20 лютого припадає пік розстрілів Героїв Небесної Сотні у центрі Києва. Цього дня у середмісті столиці загинуло та отримало смертельні поранення 48 осіб.

Революція Гідності засвідчила: українці не просто обрали шлях до Європи, а й готові за нього боротися, відстоюючи власні права та свободи. У світі Україну почали сприймати як державу з власною самобутністю, історією та гідністю, здатну захистити суверенітет.

Ювіляри у січні - лютому

23 січня – 130 років від дня народження **Павла Григоровича Тичини** (1891-1967)

українського поета, публіциста, перекладача, державного та громадського діяча.

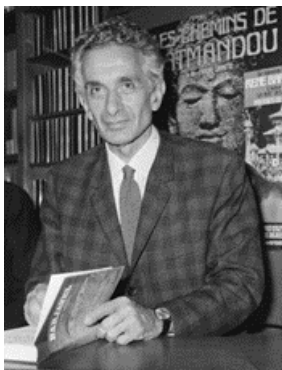

Павло Григорович Тичина народився 23 січня 1891 року в с. Пісках на Чернігівщині в родині сільського дяка. Вчився спочатку в земській початковій школі в с. Піски. З дитинства був обдарований музично, добре співав. Працював редактором газети «Рада», технічним секретарем редакції журналу «Світло» (1913-1914 рр.), помічником хормейстера в театрі М. Садовського (1916-1917 рр.). У 1917 році став членом редколегії газети «Рада».

Великий вплив на поета-початківця мала зустріч з українським письменником Михайлом Коцюбинським, літературні суботи якого він регулярно відвідував і саме на них він почав читати свої вірші. Михайло Коцюбинський був першим, хто помітив талант юнака.

Найфундаментальнішим твором Павла Тичини була симфонія «Сковорода», яку він писав майже протягом усього життя. Павло Тичина писав не тільки вірші, а був і перекладачем: досконало володів болгарською, вірменською, французькою і турецькою мовами.

Помер Павло Григорович Тичина 16 вересня 1967 року.

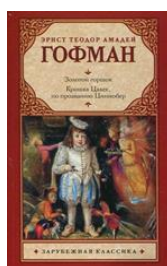
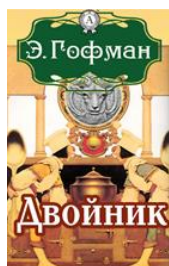
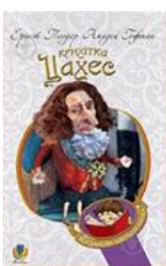
24 січня – 245 років від дня народження **Ернеста Теодора Амадея Гофмана**

(1776-1822), німецького прозаїка, художника, композитора.

Його перу належить такий шедевр, як повість-казка «Лускунчик і Мишачий король», яка в цьому році святкує свій ювілей – 205 років.

Гофман рано продемонстрував здібності до музики і малювання. Але, не без впливу дядька, Гофман обрав собі шлях юриспруденції, з якої все своє подальше життя намагався вирватися і заробляти мистецтвом.

2 лютого виповнюється **120 років** від дня

народження **Валер'яна Петровича**

Підмогильного (1901-1937) українського прозаїка, одного з найвизначніших представників покоління «розстріляного відродження», автора першого урбаністичного роману української літератури «Місто».

Писати Валер'ян Підмогильний почав ще в учнівські роки, друкував оповідання в шкільному часописі. Але справжнім його літературним дебютом стали оповідання „Гайдамака” і „Ваня”, надруковані в літературно-педагогічному збірнику „Січ”, який вийшов у Катеринославі 1919 року.

Крім цього хочеться наголосити, що він був засновником української перекладацької школи. Його переклади з французької класиків А. Вольтера, Д. Дідро, В. Гюго, О. Бальзака, А. Доде, Г. Мопассана, П. Меріме, А. Франса можна вважати повноцінною школою, довершеним художнім перекладом.

17 лютого – 115 років від дня народження дитячої письменниці **Агнії Барто** (1906-1981)

Вірші Агнії Барто знає кожна дитина. Її книги друкувалися мільйонними тиражами. Ця дивовижна жінка все своє життя присвятила дітям. Стиль її віршів дуже легкий, вони легко запам'ятовуються. Автор ніби розмовляє з дитиною простою побутовою мовою – але в риму. І розмову веде з маленькими читачами так, як ніби автор – їх ровесниця.

Агнія Львівна Барто народилася у Москві в родині ветеринарного лікаря. Вірші почала писати ще в початкових класах гімназії. Мріяла стати балериною, закінчила хореографічне училище.

Під час Великої Вітчизняної війни Барто багато виступала по радіо, їздила на фронт кореспондентом від газети. У повоєнні роки Агнія Львівна стала організатором руху із пошуку розлучених під час війни сімей. Завдяки програмі «Знайти людину» на радіо «Маяк» вдалося поєднати 927 розлучених родин. Перша книга письменниці у прозі так і називається – «Знайти людину».

За свою письменницьку і громадську діяльність Агнія Барто неодноразово була нагороджена орденами і медалями. Вона багато їздила за кордон, допомагала дитячій інтернаціональній дружбі.

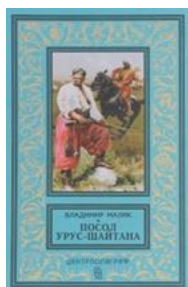
21 лютого – 95 років від дня народження
Володимира Кириловича Малика
(1921-1998), українського письменника.

Народився Володимир Малик (справжнє прізвище Сиченко) 21 лютого 1921 року у селі Новосілки Київської області. Філологічну освіту здобув у Київському університеті (1950). Потім тривалий час викладав у школі українську мову й літературу. Першу його книжку — віршовану історичну казку *«Журавлі-журавлики»* (1957) — із задоволенням прочитали діти й дорослі. Згодом побачили світ історичні поеми й легенди молодого автора — *«Чарівний перстень»*, *«Месник із лісу»*, *«Червона троянда»*, *«Микита Кожум'яка»*, *«Воєвода Дмитро»*. Успішно працював письменник і в галузі прози. Юних читачів полонили цікаві, гостросюжетні повісті *«Чорний екватор»*, *«Новачок»*, *«Дві перемоги»*, *«Слід веде до моря»*, *«Двоє над прірвою»*. Письменник став широко популярним серед своїх читачів — дітей та юнацтва.

Творчим досягненням Володимира Малика, безперечно, є його історичні романи *«Посол Урус-шайтана»* (1968), *«Фірман султана»* (1969), *«Чорний вершник»* (1976), *«Шовковий шнурок»* (1977), що склали тетралогію *«Таємний посол»*, а також романи *«Князь Кий»* (1982) та *«Черлені щити»* (1985). Вони стали набутком нашої літератури, а їх автор зайняв одне з почесних місць серед кращих сучасних романістів історичного жанру. За твори історико-патріотичної тематики, зокрема романи *«Посол Урус-шайтана»*, *«Шовковий шнурок»* та *«Князь Кий»*, В. Малик удостоєний літературної премії імені Лесі Українки 1983 року.

Малик відомий і як літературний критик. Його перу належить низка рецензій на твори українських прозаїків. У творчій спадщині В. Малика є добротна книжка — літературно-критичний нарис *«Олесь Донченко»* (1971 р.).

В житті письменник був чесною, скромною та доброю людиною. Багатьом початківцям допомагав порадами, вивів на широкий літературний шлях. Все своє життя письменник прожив гідно, у великих творчих та плідних трудах.

25 лютого – 150 років від дня народження **Лесі Українки (Лариси Петрівни Косач-Квітки)** (1871-1913), видатної української письменниці та громадського діяча, однієї з центральних постатей національної культури.

Попри життєві труднощі, за допомогою свого таланту й оптимізму Леся досягла високих вершин у своєму нелегкому творчому житті. На світогляд Лесі Українки вплинули три чинники. Перший – оточення, яке поглиблювало її інтелектуальні обдарування. Батько Петро Косач, член старої громади, та мати Ольга Косач, літературний псевдонім – Олена Пчілка. Під материнським наглядом робила Леся свої перші кроки на полі поетичної творчості.

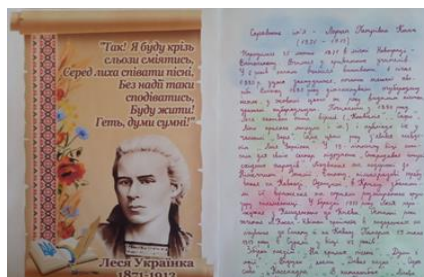
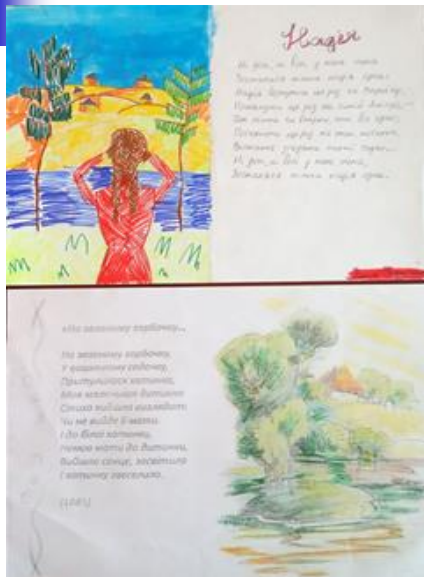
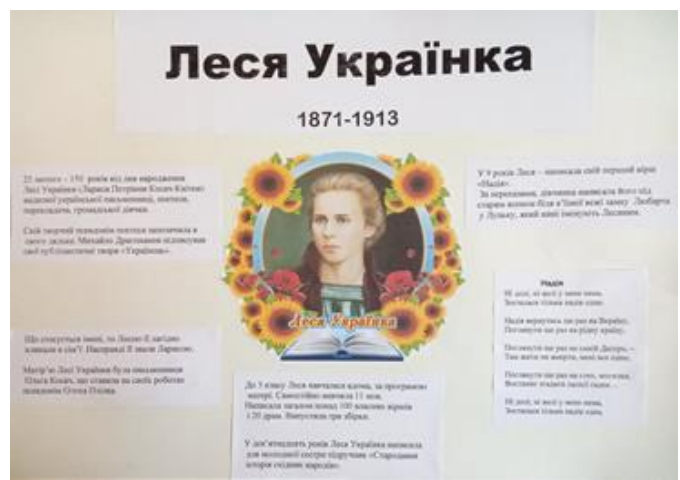
Леся мала здібності до чужих мов, володіла французькою, німецькою, англійською, болгарською, польською, грецькою та латиною, а вже наприкінці свого життя – ще й іспанською. У 19-річному віці вона самотійно склала для своїх сестер підручник «Стародавня історія східних народів» українською мовою. Також багато перекладала – М. Гоголя, А. Міцкевича, Г. Гейне, В. Гюго, Гомера й інших. Феноменально ерудована дівчина «поселяла» в Україні сюжети з Давнього Єгипту «*В дому роботи — в країні неволі*», старосвєрейської історії «*У полоні*», «*На руїнах*», періоду раннього християнства «*Руфін і Присцилла*», «*Адвокат Мартіан*», європейського Середньовіччя «*Роберт Брюс*», «*Стара казка*» тощо. І настільки гармонійно, що читачі сприймали це як щось своє, рідне, споконвічно знайоме. Одна з кращих драм Лесі Українки «*Одержима*» була присвячена коханому, білорусу Сергію Мержинському. Вони обоє хворіли на туберкульоз. Ця недуга мучила Леся з дев'яти років, вона вразила її руки. Це відібрало можливість грати на фортепіано, і поетеса виливає свій жаль в елегії «*До мого фортепіано*».

Широко відома поетична збірка «*На крилах пісень*». В «*Русалці*» авторка описала долю дівчини, яка втопилася з любові. А були ще «*Подорож до моря*», «*Самсон*», «*Місячна легенда*», «*Роберт Брюс*», «*Давня казка*», «*Одне слово*», «*Вілла посестра*», «*Блакитні троянди*», «*Вавилонський полон*», «*У катакомбах*», «*Адвокат Матріян*», «*Оргія*» та ряд інших. Писала й прозу – «*Така її доля*», «*Жаль*», «*Над морем*».

Високу мистецьку цінність представляє «*Лісова пісня*». У цей твір Леся впровадила нові засоби мистецького слова, нові форми вислову, нову мелодію, а передовсім прекрасні образи природи. Вродлива Мавка є не лише образом чару лісової природи, але й символ краси поезії та життя: «**Ні, я жива, я буду вічно жити! Я в серці маю те, що не вмирає.**»

Померла поетеса 1 серпня 1913 року в м. Сурамі (Грузія) у 42 роки в оточенні рідних і друзів. Похорони відбулися за кілька днів у Києві на Байковому кладовищі (на похорон прибули делегації з різних частин України, Росії, Кавказу). Своєю смертю вона засмутила Україну та світову громадськість, яка безмежно цінує красу мистецтва письменниці. Ім'я Лесі нагадують назви вулиць, її ім'ям прикрашають культурно-освітні установи.

До 150-річчя від дня народження
Лесі Українки в гімназії була
створена виставка стіннівок
«Вона нам знайома з дитинства»
за участі учнів 4 – 7-х класів.

Бібліотечна сторінка

"Людина, для якої книжка уже в дитинстві стала такою необхідною, як скрипка для музиканта, як пензель для художника, ніколи не відчує себе обділеною, збіднілою, спустошеною".

В.Сухомлинський

9-го лютого учні 1-В класу (кл. керівник Москаленко В.А.) завітали до шкільної бібліотеки. Діти ознайомились з правилами користування бібліотекою та правилами поведінки з книгою.

5-го лютого учні 4-Б класу (кл. керівник Кузьміна А.М.) разом з Геращенко Ларисою Олександрівною здійснили подорож *«До країни прав дитини»*.

10 лютого завідувача шкільною бібліотекою Геращенко Л.О. провела для учнів 4-В класу (кл. керівник Попова О.М.) годину поезії **«Безсмертна Леся Українка була і є, повік жива».**

26 лютого завідувача шкільною бібліотекою Геращенко Л.О. провела в 2-А класі (кл. керівник Орлова В.В.) літературні читання **«Шануємо Лесю»** (до 150-річчя від дня народження поетеси). А бібліотекар Сухарєва Л.В. у 2-Б класі (кл. керівник Бармачова Л.Ю.) провела бесіду **«Поетична світлиця Лесі Українки».**

19.02 та 24.02 у 2-А та 2-Б класах (кл. керівники Орлова В.В. та Бармачова Л.Ю.) було проведено бенефіс *«Країна веселого дитинства»* (до 115-річчя від дня народження А. Барто).

Учні інсценували та читали вірші, переглянули мультфільми за творами Агнії Барто та отримали задоволення від пісень, написаних за її віршами.

Безпека життєдіяльності

Пам'ятка

«Неприємності в мережі та як їх уникнути»

1. Нікому без дозволу батьків не давати особисту інформацію: домашню адресу, номер домашнього телефону, робочу адресу батьків, їхній номер телефону, назву й адресу школи, свої паролі.
2. Якщо знайдете якусь інформацію, що турбує вас, негайно сповістіть про це батьків.
3. Ніколи не погоджуватися на зустріч з людиною, з якою ви познайомилися в Інтернеті. Якщо все ж таки це необхідно, то спочатку потрібно спитати дозволу батьків, а зустріч повинна відбутися в громадському місці й у присутності батьків.
4. Не відповідати на невиховані і грубі листи. Якщо одержите такі листи не з вашої вини, то сповістіть про це батьків, нехай вони зв'яжуться з компанією, що надає послуги Інтернет.
5. Розробити з батьками правила користування Інтернетом. Особливо домовитися з ними про прийнятний час роботи в Інтернеті і сайти, до яких ви збираєтесь заходити.
6. Не заходити на аморальні сайти і не порушувати без згоди батьків ці правила.
7. Не робити протизаконних вчинків і речей в Інтернеті.
8. Не шкодити і не заважати іншим користувачам.

